

Ott, ahol tartok

VERS - LXVIII. évfolyam, 51-52. szám, 2024. december 19.

*Szeretném, ha rajtakapnál,
Uram, és én szétesett volnék, elhasznált,
rég kevesebb önmagamnál,
még éppen nem egzaltált,
és ha végül mégse lenne kegyelem,
Istenem, feltámadás, öreg porhüvelyben,
szikkadna a tartalék szerelem,
és nem lakozna ördög a részletekben,
Teremtőm, ha ledőlne ismerősből az ismeretlen,
és nem kéne tanulni a téli fákat,
fogyna belőlem, mi érintetlen,
és az volnék, ami, türelmetlen állat,
magától ájult nárcisz,
ki asztal mellett megél,
tölt dűlőszelektált tételt, grátisz,
és amíg él, remél,
szóval, ha ez lennék, Uram, ki oly sok mindent átvisz,
és mégis üresek a túlparkok,
akkor kegyelmedből add meg nekem,
hogyan tartsak ott, ahol tartok.*